

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-12-14 Nr. 429-538
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. rugpjūčio 3 d. pareiškėjas draudikui, apdraudusiam jo, kaip transporto priemonės „Volvo V70“ valdytojo, civilinę atsakomybę, pateikė pranešimą apie 2023 m. rugpjūčio 2 d. eismo įvykį (toliau – įvykis). Minėtame pranešime pareiškėjas nurodė, kad transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja atsitrenkė į automobilių stovėjimo aikštelėje sustojusio pareiškėjo valdomo automobilio „Volvo V70“ „pravertas dešinio šono galines dureles“.

Pareiškėjas draudikui pateiktame pranešime apie įvykį nurodė, kad per įvykį sudužo transporto priemonės „VW Passat“ priekinė kairės pusės lempa ir buvo sugadinta kairės pusės priekinio sparno dalis. Pareiškėjas nurodė, kad dėl įvykio buvo sugadinta jo automobilio „dešinės pusės galinių durelių briauna“, tačiau pareiškėjas pretenzijų dėl žalos atlyginimo neteikė. Įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją, tačiau nė vienas iš eismo įvykio dalyvių nepripažino atsakomybės už įvykio kilimą fakto.

Transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja taip pat kreipėsi į draudiką, pranešdama apie įvykį ir prašydama dėl įvykio pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką. Pranešime apie įvykį automobilio „VW Passat“ valdytoja nurodė: „Staciau automobilį priekiu į parkavimo vietą ir šalia automobilis stovėjo ir iš galo atsidarė durelės, tiesiog, vaikas išlipant dureles trenkė į mano automobilio lempą.“

Draudikas, vadovaudamasis įvykio administravimo metu surinktais įrodymais, priėmė sprendimą, kad už įvykio kilimą yra atsakingas pareiškėjas, ir transporto priemonės „VW Passat“ valdytojai dėl įvykio išmokėjo draudimo išmoką.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu pareiškėją pripažinti atsakingu už įvykio kilimą, draudikui 2023 m. rugpjūčio 11 d. pateikė pretenziją dėl priimto sprendimo pagrįstumo. Pretenzijoje draudikui pareiškėjas nurodė, kad transporto priemonė „VW Passat“ iki įvykio judėjo, o pareiškėjo valdomas automobilis „Volvo V70“ stovėjo su išjungtu automobilio varikliu.

Todėl, pareiškėjo vertinimu, „galima teigti, kad kito automobilio vairuotoja buvo rizikos faktoriaus valdytoja, t. y. judėjo ir vairavo transporto priemonę.“ Pareiškėjas pretenzijoje taip pat rėmėsi aplinkybėmis, kad įvykis įvyko po vidurdienio, šviečiant saulei, todėl ji galėjo riboti transporto priemonės „VW Passat“ valdytojos matomumą. Be to, pareiškėjo teigimu, automobilio „VW Passat“ salone esanti statybinė medžiaga galėjo lemti šio automobilio valdytojos galimai netinkamą eismo įvykio situacijos vertinimą.

Pareiškėjas taip pat kėlė abejones, ar „automobilio „Volvo V70“ pravertos durelės buvo išlindusios iš už automobilio stovėjimo ribos linijos“. Pareiškėjo teigimu, dėl šių priežasčių ir atsižvelgiant į tai, kad automobilis „Volvo V70“ buvo ką tik sustojęs, transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja turėjo būti labai atidi.

Draudikas 2023 m. rugpjūčio 23 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją nurodė, kad pareiškėjas pažeidė Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 patvirtintų Kelių eismo taisyklių (toliau – KET) 148 punkto reikalavimus. Draudikas pabrėžė, kad automobilio „Volvo V70“ keleivis prieš įvykį nesaugiai atidarė automobilio dureles ir sudarė kliūtį transporto priemonei „VW Passat“. Draudikas taip pat nurodė, kad minėtos transporto priemonės

valdytoja prieš Įvykį laikėsi KET reikalavimų, todėl pareiškėjui, kaip transporto priemonės „Volvo V70“ valdytojui, kyla atsakomybė už Įvykio kilimą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko atsakymu į pretenziją, prašyme nagrinėti vartojimo ginčą nurodė, kad kreipėsi į UAB „DPD Lietuva“, AB Lietuvos pašta ir UAB „Venipak“, prašydamas pateikti informaciją, ar Įvykio vieta buvo filmuojama. Pareiškėjas minėtoms įmonėms nurodė, kad jų turimos galimai filmuotos medžiagos duomenys būtų reikšmingi, siekiant įvertinti Įvykio situaciją ir nustatyti už Įvykio kilimą atsakingą asmenį.

Pareiškėjas nurodė, kad iki kreipimosi į Lietuvos banką minėtų įmonių atsakymai nebuvo gauti. Pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą persvarstyti sprendimą dėl pareiškėjo atsakomybės už Įvykio kilimą fakto patvirtinimo.

Draudikas pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodė, kad, atlikęs Įvykio tyrimą, padarė pagrįstą išvadą, kad „dėl Įvykio kaltas automobilio „Volvo V70“ valdytojas – keleivis, atidarantis duris. Pažymėtina, kad vairuotojas turėjo pasirūpinti, kad keleiviai (ypatingai vaikai) – iš automobilio išliptų saugiai.“

Draudikas pabrėžė, kad nors, pareiškėjo teigimu, transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja privalėjo įvertinti, kad neseniai sustojusios pareiškėjo valdomos transporto priemonės durelės gali būti atidarytos, tačiau KET 148 punktą tokią pareigą „numato būtent dureles atidarantiems asmenims (transporto priemonės valdytojui)“. Draudikas nurodė, kad jo sprendimas pareiškėją pripažinti atsakingu už Įvykio kilimą ir transporto priemonės „VW Passat“ valdytojai dėl Įvykio išmokėti draudimo išmoką yra pagrįstas Įvykio administravimo metu surinktais įrodymais, todėl draudikas neturi pagrindo jo keisti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo pareiškėją pripažinti atsakingu už Įvykio kilimą pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, Lietuvos banko nuomone, būtina įvertinti, ar draudiko sprendimas pripažinti pareiškėją atsakingu už Įvykio kilimą yra pagrįstas Įvykio aplinkybes patvirtinančiais įrodymais ir atitinka civilinės atsakomybės taikymo už transporto priemonės keleiviui atidarant automobilio dureles nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą teisinį reglamentavimą.

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCPD) įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad draudimo išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. Bendrosios civilinės atsakomybės sąlygos yra neteisėta veika, atsiradusi žala, priežastinis ryšys tarp neteisėtos veikos ir žalos bei kaltė¹. Tai reiškia, kad teisę į žalos atlyginimą nukentėjęs asmuo įgyja tada, kai žalą patiria dėl neteisėtos kito asmens veikos (veikimo ar neveikimo).

Draudikas, priimdamas sprendimą transporto priemonės „VW Passat“ valdytojai dėl Įvykio išmokėti draudimo išmoką, vertino, kad Įvykį lėmė tai, kad pareiškėjas pažeidė KET 148 punktą. Minėtame punkte nustatyta, kad „draudžiama atidaryti sustojusios transporto priemonės dureles, jeigu tai kelia pavojų arba kliudo kitiems eismo dalyviams“.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudikas, vadovaudamasis pareiškėjo pranešime nurodytomis aplinkybėmis, jog transporto priemonė „VW Passat“ atsitrenkė į automobilio „Volvo V70“ pravertas dureles, ir transporto priemonės „VW Passat“ valdytojos

¹ Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.246– 6.249 straipsniai.

pateiktais paaiškinimais, kad automobilio „Volvo V70“ durelės iki Įvykio „buvo atidarinėjamos“, administruodamas Įvykį rinko duomenis, susijusius su Įvykio dalyvių paaiškinimais.

Remiantis draudiko pateikto pareiškėjo ir draudiko eksperto pokalbio telefonu duomenimis, darytina išvada, kad, draudiko vertinimu, pagrindine aplinkybe, pripažįstant pareiškėją atsakingu už Įvykio kilimą, yra laikytini duomenys, kad transporto priemonės „Volvo V70“ keleivis prieš Įvykį staiga atidarė automobilio dureles ir taip sudarė kliūtį automobiliui „VW Passat“.

Minėto pokalbio metu draudiko ekspertas pareiškėjui nurodė, kad automobilio „VW Passat“ valdytoja galėtų būti pripažinta atsakinga už Įvykio kilimą tik tuo atveju, jei automobilis „Volvo V70“ prieš Įvykį būtų stovėjęs su atidarytomis durelėmis ir transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja, nesilaikydama atsargumo reikalavimų, būtų atsitrenkusi į minėto automobilio atidarytas (o ne atidaromas) dureles.

Vertinant draudiko nurodytas atsakomybei už Įvykio kilimą patvirtinti reikšmingas aplinkybes, pažymėtina, kad, remiantis TPVCAPD įstatymo 15 straipsnio 3 dalimi, nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, turi būti vadovaujama eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie eismo įvykio aplinkybes.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją, minėtame dokumente nurodydami Įvykio aplinkybes ir nubraižydami Įvykio schemą. Nors nė vienas iš Įvykio dalyvių eismo įvykio deklaracijos 14 laukelyje, kuriame turi būti nurodytas už eismo įvykio kilimą atsakingas asmuo, nepasirašė, tačiau Įvykio dalyviai savo parašais patvirtino kitų eismo įvykio deklaracijoje nurodytų duomenų teisingumą. Šias aplinkybes pagrindžia Įvykio dalyvių parašai eismo įvykio deklaracijos 15 laukelyje².

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje praktikoje konstatuojama, kad esminis eismo įvykio deklaracijos tikslas ir paskirtis yra užfiksuoti eismo įvykį, aprašant jo aplinkybes ir nubraižant įvykio schemą. TPVCAPD draudikui sprendžiant klausimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir siekiant nustatyti eismo įvykio aplinkybes bei atsakingą už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotoją (jo, kaip kaltininko, atsakomybę), eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, kai eismo įvykio dalyviai nepranešė apie eismo įvykį policijai, yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo turi vadovautis draudikas. Taip yra todėl, kad būtent eismo įvykio deklaracijoje ar ją atitinkančiame dokumente aprašomos eismo įvykio aplinkybės ir nubraižoma eismo įvykio schema. Būtent iš šių įvykio aplinkybių ir nubraižytos įvykio schemas draudikas turi galimybę spręsti dėl atsakingo už žalą asmens³.

Pareiškėjas, pildydamas eismo įvykio deklaraciją, deklaracijos 12 langelyje, kuriame turi būti pažymimos aplinkybės, labiausiai atitinkančios eismo įvykio situaciją, pažymėjo, kad Įvykis įvyko transporto priemonei „Volvo V70“ stovint ir atidarant šios transporto priemonės dureles. Transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja, pildydama eismo įvykio deklaracijos 12 laukelį, pažymėjo, kad eismo įvykis įvyko jos valdomai transporto priemonei „įvažiuojant į stovėjimo vietą“.

Įvykio dalyviai, pildydami eismo įvykio deklaraciją, nurodė ir savo parašais patvirtino, kad Įvykis įvyko transporto priemonei „VW Passat“ įvažiuojant į automobilių stovėjimo aikštelėje esančią automobilio stovėjimo vietą ir stovinčio automobilio „Volvo V70“ keleiviui atidarant automobilio dureles.

Svarbu pažymėti, kad eismo įvykio deklaracijos 14 laukelyje gali būti nurodytos eismo įvykio dalyvių pastabos, tačiau pareiškėjas, pildydamas eismo įvykio deklaraciją, pažymėjo, kad pastabų apie Įvykį (įskaitant ir galimas nurodyti pastabas apie Įvykio aplinkybes) neturi⁴. Todėl nėra pagrindo teigti, kad eismo įvykio deklaracijos 12 laukelyje galimi nurodyti duomenys apie Įvykio aplinkybes pareiškėjui nebuvo pakankami Įvykio situacijai apibūdinti ar kad jie nebuvo tinkami tiksliais Įvykio aplinkybėms pažymėti.

Eismo įvykio deklaracijoje pareiškėjo pažymėtus duomenis, kad Įvykis įvyko atidarant automobilio „Volvo V70“ dureles, iš esmės patvirtina ir po pranešimo apie Įvykį tarp pareiškėjo ir draudiko eksperto vykusio pokalbio telefonu duomenys. Pareiškėjas draudiko ekspertui nurodė,

² Eismo įvykio dalyvių pasirašymas eismo įvykio deklaracijos 15 laukelyje reiškia, kad eismo įvykio dalyviai savo parašais patvirtina, jog užpildytoje deklaracijoje pateikta informacija yra tikra ir teisinga.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 22 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-251-1075/2018.

⁴ T. y. pareiškėjas eismo įvykio deklaracijos 14 laukelyje „Pastabos“ pažymėjo brūkšnelį.

kad jo valdoma transporto priemonė buvo neseniai sustojusi ir kad pareiškėjas bei automobilio keleivis lipo iš automobilio.

Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad eismo įvykio deklaracijoje nurodyti duomenys, kad Įvykis įvyko atidarant automobilio „Volvo V70“ dureles, turi būti taip pat vertinami kartu su kitais draudiko surinktais įrodymais, patvirtinančiais, kad Įvykis neįvyko transporto priemonei „VW Passat“ atsitrenkiant į kurį laiką su atidarytomis durėlėmis stovintį pareiškėjo automobilį.

Taigi, yra pagrindas pagrįstais pripažinti draudiko nurodytus duomenis, kad Įvykis įvyko eismo įvykio deklaracijoje ir automobilio „VW Passat“ valdytojos paaiškinimuose nurodytomis aplinkybėmis, t. y. kad automobilis „Volvo V70“ buvo neseniai sustojęs ir staiga atsidarius šio automobilio keleivio durėlėms į transporto priemonių stovėjimo vietą įvažiuojančio automobilio „VW Passat“ valdytojai automobilio nepavyko sustabdyti. Svarbu pažymėti, kad transporto priemonės „VW Passat“ valdytojos paaiškinimai yra nuoseklūs ir atitinkantys abiejų Įvykio dalyvių pildytos eismo įvykio deklaracijos duomenis.

Draudikas, siekdamas pagrįsti aplinkybes, kad Įvykis įvyko dėl to, kad pareiškėjas pažeidė KET 148 punkte nustatytus reikalavimus, taip pat rėmėsi draudiko eksperto parengta Ekspertine pažyma. Minėtame dokumente nurodyta, kad, „įvertinus automobilių sugadinimo apimtį galima teigti, kad kontakto metu automobilio VW važiuojimo greitis buvo nedidelis – iki 5 km/h. Dėl šios priežasties negalima teigti, jog VW vairuotojos veiksmai buvo nesaugūs. Vairuotoja nurodė, kad bandė parkuotis prie stovinčio automobilio, dėl ko numatyti, kad šio automobilio durėlės staiga atsidarys negalėjo. Pastebėjusi atsiradusią kliūtį vairuotoja stabdė, dėl ko nėra pagrindo teigti, kad jos veiksmuose buvo prieštaravimų KET reikalavimams, kurie būtų sąlygoję šio įvykio kilimą.“

Ekspertinėje pažymoje daroma išvada, kad „padaryto tyrimo rezultatai suteikia pagrindą teigti, šio eismo įvykio kilimą sąlygojo tai, jog nebuvo įvykdyti KET 148 p. reikalavimai, t. y., automobilio VOLVO V70, valst. Nr. *Duomenys neskelbtini*, galinės dešinėsios durėlės buvo atidarytos prieš pat artėjančią automobilį VW ir tokiu būdu sukeltas pavojus eismo saugumui.“

Siekdamas nuginčyti draudiko sprendimą dėl atsakomybės už Įvykio kilimą fakto patvirtinimo, pareiškėjas iš esmės rėmėsi aplinkybėmis, kad transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja, matydama, jog automobilis „Volvo V70“ yra neseniai sustojęs, turėjo būti atsargi, tikėdamasi, kad iš sustojusio automobilio gali išlipti vairuotojas ir (arba) jo keleiviai.

Pažymėtina, kad vertinant šias pareiškėjo nurodytas aplinkybes reikšminga kasacinio teismo suformuota teisės normų, reglamentuojančių civilinės atsakomybės taikymą už transporto priemonės keleiviui atidarant automobilio dureles nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, aiškinimo ir taikymo praktika⁵.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje praktikoje konstatuojama, kad „teisinis eismo dalyvių veiksmų eisme reglamentavimas iš visų transporto priemone važiuojančių asmenų jos vairuotojams kelia didžiausius reikalavimus. Šios nuostatos įpareigoja vairuotoją aktyviai dalyvauti kelionės saugumo užtikrinimo procese iki pat kelionės, įskaitant saugų keleivių išlaipinimą iš jo vairuojamos transporto priemonės, pabaigos. Vairuotojas turi tam panaudoti visas turimas žinias ir automobilyje sumontuotas technines priemones⁶. Atsižvelgiant į nurodytas nuostatas vairuotojui tenka pareiga užtikrinti, kad ne tik jo paties, bet ir jo valdomos transporto priemonės keleivių veiksmai nekeltų pavojaus jiems patiems ir kitiems eismo dalyviams. Keleivių išlaipinimas yra baigiamoji kelionės dalis, ji reglamentuojama teisės normose⁷. Sustojęs vietoje, kurioje vyksta eismas, vairuotojas turi imtis visų turimų priemonių, kad užtikrintų saugų keleivių išlaipinimą. Vairuotojas turi galimybę pasinaudoti galinio vaizdo veidrodėliais, kurie sudaro galimybę pastebėti iš galo artėjančią transporto priemonę, ir įspėti keleivius neatidaryti automobilio durėlių, kol ji nepravažiuos.“

Remiantis nurodytais kasacinio teismo išaiškinimais, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai vertino, kad pareiškėjas, o ne transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja turėjo užtikrinti, kad į automobilių stovėjimo vietą įvažiuojantieji transporto priemonei nebūtų sudaryta kliūtis ir sukeltas pavojus eismo dalyvių saugumui baigiamąjoje kelionės dalyje (t. y. automobilio „Volvo V70“ keleivio išlipimo iš transporto priemonės metu).

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. balandžio 28 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-216-686/2017.

⁶ Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 13 straipsnio 3 dalis.

⁷ KET 52, 148 punktai.

Pareiškėjo pokalbio su draudiko ekspertu duomenys patvirtina, kad pareiškėjas, išlipdamas iš sustojusio automobilio „Volvo V70“, nestebėjo keleivio išlipimo momento⁸ ir nesilaikė teisės aktuose nustatytų saugaus keleivių išlaipinimo reikalavimų. Pareiškėjo pareigos aktyviai dalyvauti keleivio išlaipinime vykdymas šiuo atveju buvo labai svarbus ir dėl to, kad automobilio „Volvo V70“ keleivis buvo nepilnamečis. Pažymėtina, kad pareiškėjo veiksmai, nestebint nepilnamečio keleivio veiksmų ir aktyviai nedalyvaujant jo išlaipinimo procese, neatitinka saugaus eismo ir eismo įvykio dalyvių veiksmų teisinio reglamentavimo.

Pareiškėjas taip pat nurodė, kad nėra aišku, ar „automobilio „Volvo V70“ pravertos durelės buvo išlindusios iš už automobilio stovėjimo ribos linijos, jei jos buvo praveriamos ar pravertos max. 30 proc. durelių atidarymo projekcijoje“. Pareiškėjo teigimu, transporto priemonės „VW Passat“ valdytoja, „žinodama, kad pažeidžia sustojimo liniją parkuotis automobiliu turėjo ypač atidžiai“.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo teiginiais, atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodė, kad „iš pateiktų nuotraukų matyti, kad durelės pravertos šiek tiek daugiau, nei ženklinimo linija. Be to, įvertinus automobilio VW padėtį kelio atžvilgiu (numanoma judėjimo trajektoriją parkuojantis esamoje situacijoje), nėra pagrindo teigti, kad jis buvo įvažiavęs į kitą parkavimo vietą (kirtęs ženklinimo liniją).“

Draudikas pateikė ekspertinius paaiškinimus dėl transporto priemonės „VW Passat“ sugadinimų pobūdžio ir apimties. Draudiko eksperto vertinimu, „pagal sugadinimų pobūdį matoma, kad durelės nebuvo iki galo atidarytos, o buvo pravertos (tai yra - atidarymo procese). Jeigu durelės būtų buvusios atidarytos „iki galo“ sugadinimai būtų durelių viduje ar apdailoje.“

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad draudiko ekspertai turi specialių žinių, reikalingų eismo įvykio aplinkybių tyrimui, tai yra nuolatinė ir įprasta jų veiklos dalis. Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio ir TPVCAPD įstatymo 15 straipsnio 3 dalies nuostatos, įpareigojančios draudiką tirti ir vertinti įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes, šių aplinkybių tyrimo pagrindu priimti sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, taip pat priimti sprendimą dėl žalos ir draudžiamąjo įvykio pagal TPVCAPD sutarties sąlygas nustatymo, lemia draudiko pareigą turėti kvalifikuotus darbuotojus, kurie yra kompetentingi įvertinti įvykusio įvykio atitiktį draudimo sutartyje nustatytiems draudžiamąjo įvykio požymiams ir kitoms draudimo išmokos mokėjimo sąlygoms.

Pareiškėjas reikalavimą atsakinga už įvykio kilimą pripažinti transporto priemonės „VW Passat“ valdytoją grindė tik savo subjektyviais paaiškinimais. Pažymėtina, kad pareiškėjas nurodė prielaidas „dėl galimo automobilio „VW Passat“ valdytojos matomumo ribojimo ir trikdžių, lėmusių netinkamą automobilio valdytojos koncentraciją⁹“, tačiau šie pareiškėjo teiginiai nebuvo pagrįsti jokiais įrodymais.

Nors pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką nurodė, kad jo teiginius dėl transporto priemonės „VW Passat“ valdytojos atsakomybės už įvykio kilimą galėtų pagrįsti UAB „DPD Lietuva“, AB Lietuvos paštas ir UAB „Venipak“ galimai filmuotos įvykio vietos duomenys, tačiau ginčo nagrinėjimo metu pareiškėjas Lietuvos banką informavo, kad minėtų įmonių duomenys jam nebuvo pateikti.

Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, paneigiančių draudiko atliktą įvykio aplinkybių ir surinktų įrodymų visumos vertinimą.

Kadangi draudiko sprendimas pareiškėją pripažinti atsakingu už įvykio kilimą yra pagrįstas transporto priemonės „VW Passat“ sugadinimų pobūdžio ir įvykio situacijos ekspertiniu vertinimu, taip pat eismo įvykio deklaracijos duomenimis, kurie neprieštarauja kitiems draudiko surinktiems įrodymams, darytina išvada, kad draudikas priėmė pagrįstą sprendimą, kad už įvykio kilimą atsakingas būtent pareiškėjas.

Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad pareiškėjo draudikui keliamas reikalavimas transporto priemonės „VW Passat“ valdytoją pripažinti atsakinga už įvykio kilimą yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio

⁸ Pareiškėjas draudiko ekspertui nurodė, kad paties keleivio išlipimo momento nematė ir nežino jo valdytos transporto priemonės durelių atidarymo aplinkybių ir jų atidarymo pobūdžio.

⁹ Kaip minėta, pareiškėjo teigimu, ryški saulės šviesa ir automobilio „VW Passat“ salone buvusi statybinė medžiaga galėjo lemti šio automobilio valdytojos galimą netinkamą eismo įvykio situacijos įvertinimą.

26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis